

jeg slutte mig til den Erklæring, som er kommen fra de forskellige Mindretals Ordførere og sige, at den højtærede Konseilspræsident trygt kan gøre Regning paa vort Parti.

Konseilspræsidenten (*J. C. Christensen*): Jeg vil blot gøre en kort Bemærkning til de ærede Talere, som have haft Ordet for at gøre Henstillinger om at slutte sig til Ministeriets Betingelse paa dette Punkt, nemlig for at udtale, at jeg sætter Pris derpaa, idet jeg tror, at det er et godt Skridt frem til den fuldstændige Løsning. Jeg sætter Pris paa denne Tilslutning saavel fra Højre og de moderate som fra den sidste ærede Taler (Fogtmann). Dog forundrer det mig, at den sidste ærede Taler saa raskt kom med det nu, efter at han i Gaar havde udtalt sig bestemt imod at komme ind paa en Grundlovsforandring og for det foreliggende Forslag, altsaa egentlig havde været imod det hele. Men det glæder mig, at han er ved at komme til en sandere Erkendelse.

Borgbjerg: Nu foreligger der altsaa fra samtlige Partiers Side Partierklæringer om, at de slutte sig til den Betingelse, som den højtærede Konseilspræsident har opstillet, idet det jo maa antages, at den ærede Ordfører for Flertallet paa Forhaand er enig deri. Betingelsen er altsaa opfyldt, saa at man allerede i næste Samling kan vente at se et Forslag til Grundlovsændring forelagt. Det kan forelægges i næste Samling, og det bør ske, thi den højtærede Konseilspræsident sagde i Gaar, at saa snart der foreligger Tilslutning fra alle Partiers Side om ikke at drage andre Spørgsmaal om Grundlovsændringer ind, saa skal det komme, saa var Tiden inde. Nu er Tiden inde! Men jeg ser da ikke, hvad der skulde være i Vejen for at vedtage Passus 2 i Slutningen af den Dagsorden, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) har stillet Forslag om.

Det er saa meget mere glædeligt, at denne Forhandling har fremkaldt disse vigtige Partierklæringer, som Tiden netop ogsaa af andre Grunde er til at fremme Sagen i næste Samling, da vi skulle have

Folketingsvalg i 1906 og tillige have Halvdelen af Landstinget fornyet. Situationen er altsaa saa gunstig som mulig. Thi naar vi skulle have hele det ene Ting opløst, og Halvdelen af det andet Ting alligevel skal fornys, er Situationen sikkert den gunstigst mulige for at opløse hele Rigsdagen. Dertil kommer endvidere, at netop den Folketælling, som den højtærede Konseilspræsident omtalte saa meget i Gaar, yderligere gør Tidspunktet overordentligt gunstigt, da vi jo kunne vedtage Grundlovsforandringen i Princippet i næste Samling, derefter faa Opløsningen tilvejebragt og faa Princippet paa ny slaaet fast og da have et friskt Folketællingsresultat at bygge paa, hvorefter vi i Detaillerne kunne udarbejde og gennemføre det ny Princip, der er slaaet fast. Aldrig kunde Tidspunktet tænkes belejliger end i Øjeblikket. Nu foreligge alle Betingelser; og enten saa for øvrigt denne Passus 2 i den af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds stillede Dagsorden bliver vedtagen eller ej, kunde det naturligvis aldrig falde mig ind at tvivle om, at vi til Efteraaret se et Grundlovsforslag fra Regeringen om denne Sag.

Konseilspræsidenten (*J. C. Christensen*): Ja, det er jo udmærket, at det ærede Medlem (Borgbjerg) tænker sig et Grundlovsforslag. Men det ærede Medlem skulde saa have indrømmet, at Grundlaget for hans Forslag er bortfaldet med det samme.

Anders Nielsen: Jeg vilde gerne i Anledning af de afgivne Erklæringer sige, at da vi nu have dem liggende for os, saa turde der ikke være nogen Nødvendighed for at fortsætte Debatten yderligere, idet man gennem de afgivne Erklæringer har accepteret den Mening, der ligger i mit Forslag til Dagsordenen, ganske som Konseilspræsidenten nylig sagde, thi hvis ikke det var Tilfældet, havde man ingen Anledning haft til at afgive de Erklæringer, der nu ere afgivne. Jeg henstiller derfor til ærede Medlemmer, at vi skride til Afslutning, og at der foregaar Afstemning over Dagsordenerne, saa at vi ende der, hvor vi nu ere i Færd med saa smukt at samle os.